

اندیکاتور تکنیکال یک محاسبه ریاضی است که می تواند بر داده های قیمت و حجم اعمال شود. حتی می تواند روی یک اندیکاتور تکنیکال دیگر هم اعمال شود. نتیجه محاسبه یک مقدار است که برای پیش بینی تغییرات آتی در قیمت ها استفاده می شود.

اندیکاتور های تکنیکال، عموماً خطوطی هستند که در بالا، پایین و روی اطلاعات قیمتی در یک نمودار قرار می گیرند. معامله گران فارکس که پیگیر تحلیل تکنیکال هستند از آنها استفاده می کنند.

اندیکاتور تکنیکال دیدگاه متفاوتی را ارائه می دهد که با استفاده از آن می توان قدرت و جهت قیمت اصلی را بخوبی تجزیه و تحلیل کرد. با تجزیه و تحلیل سابقه داده ها، تحلیلگران تکنیکال از اندیکاتورها برای پیش بینی حرکات و نوسانات قیمت در آینده استفاده می کنند.

یک اندیکاتور تکنیکال می تواند سه عملکرد داشته باشد:

1. به معامله گران در خصوص ایجاد یک شرایط خاص هشدار و خبر دهد.
2. جهت قیمت را پیش بینی کند.
3. تحلیل پیشنهاد شده توسط پرایس اکشن (رفتار قیمتی) یا یک اندیکاتور تکنیکال دیگر را تأیید کند.

دو دسته از اندیکاتور های تکنیکال

دو دسته اندیکاتور تکنیکال وجود دارد:

1. اندیکاتور های پیشرو که سیگنال های معاملاتی را در جایی که روند می خواهد شروع شود صادر می کنند.
2. اندیکاتور های تاخیری یا پسرو که دنباله روی پرایس اکشن (حرکات قیمتی) هستند.

اندیکاتور های پیشرو با استفاده از یک بازه زمانی کوتاه تر در محاسبه خود، که پیش از نوسان قیمت است، سعی در پیش بینی قیمت دارند. از مشهورترین اندیکاتور های پیشرو می توان به **MACD** ، **RSI** و استوکاستیک اشاره کرد.

این اندیکاتور ها معمولاً با اندازه گیری میزان "اشباع خرید" یا "اشباع فروش" یک دارایی کار می کنند. فرض این است که وقتی چیزی در حالت "اشباع فروش" است، قیمت واکنش داده و دوباره برمی گردد. اندیکاتورهای تاخیری یا پسرو پس از شروع روند یا تغییر روند، سیگنال می دهند. متداول ترین اندیکاتور تاخیری، اندیکاتور میانگین متحرک است.

آنها در مورد تغییرات آتی قیمتی هشدار نمی دهند، بلکه فقط به شما می گویند که قیمت ها چگونه هستند (ریزشی یا افزایشی) تا بر آن اساس بتوانید معامله کنید. اندیکاتور های پسر و گرچه باعث دیر فروختن یا دیر خریدن شما می شوند، اما در ازای از دست رفتن فرصت های اولیه، با حفظ شما در سمت درست بازار، ریسک معامله را تا حد زیادی کاهش می دهند.

رویکرد کلی این است که شما باید در طول بازارهای روند دار از اندیکاتور های پسر و در بازارهای خنثی (رنج) از اندیکاتور های پیشرو استفاده کنید.

جایگاه اندیکاتورهای تکنیکال بر روی نمودار

در مورد محل قرارگیری یک اندیکاتور تکنیکال بر روی نمودار، باید توجه داشت که دو دسته اندیکاتور تکنیکال وجود دارد:

1. همپوشانی ها: اندیکاتور های تکنیکالی که از همان مقیاس قیمتی استفاده می کنند و در بالای قیمت ها در نمودار ترسیم می شوند. از این دسته می توان به میانگین متحرک و باندهای بولینگر اشاره کرد.
2. اسیلاتورها: اندیکاتور های تکنیکال که بصورت موضعی بین دو نقطه حداقل و حداکثر در نوسان هستند و در بالا یا زیر نمودار قیمت ترسیم می شوند. در این دسته به عنوان مثال می توان به MACD ، RSI و استوکاستیک اشاره کرد.

چهار نوع اندیکاتور تکنیکال

چهار نوع اندیکاتور تکنیکال وجود دارد:

1. دنباله روی روند

2. مومنتوم

3. نوسانی

4. حجمی

اندیکاتور های دنبال کننده روند

اندیکاتور های دنباله روی روند به معامله گران کمک می کنند بتوانند جفت ارزی که دارای روند صعودی یا نزولی است، معامله کنند. این اندیکاتور ها می توانند به شناسایی جهت روند کمک کرده و به ما بگویند که آیا روند واقعاً وجود دارد یا خیر.

اندیکاتور های دنباله رو با استفاده از نوعی میانگین گیری قیمت، جهت و قدرت یک روند را اندازه گیری می کنند. اگر قیمت بالاتر از میانگین حرکت کند، در یک روند صعودی در نظر گرفته می شود. وقتی قیمت در زیر میانگین حرکت می کند، روند نزولی را نشان می دهد.

در زیر نمونه هایی از اندیکاتور های دنباله روی روند ارائه شده است:

- میانگین های متحرک که برای شناسایی روندهای فعلی و همچنین سطوح حمایت و مقاومت استفاده می شود.
- MACD که برای نشان دادن تغییرات در قدرت، جهت، مومنتوم و مدت زمان ادامه یافتن یک روند استفاده می شود.
- Parabolic SAR که برای یافتن نقاط برگشت احتمالی قیمت استفاده می شود.

اندیکاتور های مومنتوم

اندیکاتور های مومنتوم با مقایسه قیمت ها در طول زمان، به شناسایی سرعت حرکت قیمت کمک می کنند. از آنها همچنین می توان برای تحلیل حجم نیز استفاده کرد. آنها از طریق مقایسه قیمت بسته شدن فعلی با قیمت های بسته شده قبلی محاسبه می شوند. به طور معمول، بصورت یک خط زیر نمودار قیمت نشان داده می شوند که با تغییر مومنتوم نوسان می کند.

وقتی بین قیمت و اندیکاتور مومنتوم واگرایی شکل گیرد، می تواند نشانه تغییر قیمت در آینده باشد. در زیر مثال هایی از اندیکاتور های مومنتوم ارائه می گردد:

- استوکاستیک که محل بسته شدن قیمت را نسبت به دامنه کف و سقف در مجموعه ای از دوره های مشخص نشان می دهد.
- CCI که یک اسیلاتور است که به شناسایی تغییر جهت های دوره ای یا تغییر روند کمک می کند.
- RSI قدرت یا عدم وجود قدرت در یک جفت ارز را با مقایسه حرکت های صعودی و نزولی آن در یک بازه زمانی مشخص اندازه گیری می کند.

اندیکاتور های نوسانات

اندیکاتور های نوسانات، بدون توجه به جهت، سرعت حرکت قیمت ها را اندازه گیری می کنند. اندیکاتور نوسانات به طور کلی بر اساس تغییر در سقف ها و کف های قیمتی تاریخی تعریف می شود. آنها اطلاعات مفیدی در مورد دامنه خرید و فروش که در یک

بازار معین انجام می شوند را فراهم می کنند و به معامله گران کمک می کنند تا نقاطی که ممکن است قیمت در آنها تغییر جهت دهد را شناسایی کنند.

در زیر مثال هایی از اندیکاتور های نوسان ارائه می شود:

- باندهای بولینگر که به صورت نسبی کمک می کنند تا تعیین کنیم قیمت ها بالا هستند یا پایین.
- میانگین واقعی دامنه یا ATR ، که با در نظر گرفتن هرگونه گپ قیمت، نوسانات را اندازه گیری می کند.
- انحراف معیار، که معیار آماری نوسانات بازار است و میزان پراکندگی قیمت ها از قیمت میانگین را اندازه گیری می کند.

اندیکاتور های حجم

شاخص های حجم، قدرت یک روند را اندازه گیری می کنند یا با استفاده از میانگین گیری حجم معاملات (یا صاف کردن) جهت را تأیید می کنند.

اغلب قوی ترین روند ها وقتی رخ می دهند که حجم افزایش می یابد.

در زیر نمونه هایی از اندیکاتور های حجم ارائه می شود:

- Chaikin Money Flow یا (CMF) که میانگین وزنی حجم مجموع و توزیع را طی یک بازه زمانی مشخص اندازه گیری می کند. قانونی که در پشت CMF

وجود دارد این است که هرچه قیمت بسته شدن به سقف قیمتی نزدیک تر شود، جمع بیشتری نیز صورت گرفته است.

- **On Balance Volume (OBV)** یا **فشار خرید و فروش** را به عنوان یک اندیکاتور تجمعی اندازه گیری می کند که حجم در روزهای صعودی را جمع و حجم در روزهای نزولی را تفریق می کند.
- **Volume Oscillator (VO)** یا **تفاوت بین دو میانگین متحرک** حجم یک دارایی را نشان می دهد که به صورت درصد نشان داده می شود. نحوه کار آن بر اساس این فرض است که میزان واقعی حجم مهم نیست، بلکه تغییر حجم، نسبت به گذشته اخیر است که از اهمیت تکنیکال بیشتری برخوردار است.

چگونه سیگنال های اشتباه را به حداقل برسانیم

هیچ اندیکاتور تکنیکالی مصون از خطا نیست. برای به حداقل رساندن سیگنال های کاذب، که در آن حرکات قیمت با آنچه اندیکاتور نشان می داده متفاوت است، باید اندیکاتور تکنیکال را اغلب با سایر اندیکاتور ها ترکیب و "تست" کرد تا معتمد بودن آن تایید شود.

به چنین چیزی صبر کردن برای "تأیید" سیگنالی که اندیکاتور تکنیکال صادر کرده گویند. به تست های اضافی "فیلتر" گویند. رایج ترین فیلترها را می توان در دسته های زیر طبقه بندی کرد:

- **زمان:** سیگنال باید برای مدت زمان مشخصی وجود داشته و حاضر باشد. به عنوان مثال، میانگین متحرک 50 روزه باید حداقل برای 3 روز کاری بالاتر از میانگین متحرک 200 روزه باشد.

- بزرگی: سیگنال باید در یک محدوده و دامنه مشخص باشد. به عنوان مثال، یک اسیلاتور باید بیشتر از 80٪ یا کمتر از 20٪ باشد.
- حجم: شاخص‌ها معمولاً وقتی بر اساس حجم بالاتر باشند از اهمیت بیشتری برخوردار می‌شوند.

برخی از اندیکاتورها در افق‌های زمانی مشخص بهتر عمل می‌کنند، بنابراین منطقی است که اندیکاتورهایی را انتخاب کنید که برای افق معاملات شما مناسب هستند. فراوانی و بسامد سیگنالهای معاملاتی عامل دیگری است که باید در نظر گرفته شود.

اگر تردید روزانه هستید، باید دنبال اندیکاتورهایی باشید که سیگنالهای معاملاتی زیادی را در یک روز صادر می‌کنند. یک معامله‌گر نوسان‌گیر سیگنال کمتری می‌خواهد. استفاده از ترکیبی از اندیکاتورها و تجزیه و تحلیل رفتار قیمت (پرایس اکشن) معمولاً نتیجه آن سیگنال‌های کمتر و هزینه‌های معاملاتی کمتر است.

همیشه به یاد داشته باشید که اندیکاتورهای تکنیکال فقط اندیکاتور هستند... اندیکاتور! تضمینی نمی‌دهند که قیمت در یک مسیر خاص حرکت کند.

با تحلیل تکنیکال، نمی‌توانید به صورت تضمینی بفهمید که این یک برگشت روند واقعی است یا جعلی تا اینکه واقعیت مشخص شود. به همین دلیل است که مشاهده نمودارهایی با بازه‌های زمانی متعدد توصیه می‌شود تا اینگونه روح بیشتری به بافت معاملات شما دمیده شود.